

løse sin Opgave. Jeg haaber, man vil forstaa, ogsaa under Hensyn til de for Tiden herskende økonomiske Tilstande, at man fra Radiumfondens Side har følt sig opfordret til at henvende sig ogsaa privat om Hjælp til denne Opgaves Løsning. Det forekom mig, at der var en Taler før, der mente, at dette var utidigt. Det kan jeg ikke rigtig indrømme. Er Midlerne og Offervilligheden til Stede hos private Folk, kan vi godt være bekendt at paakalde en saadan Offervillighed for denne Sag.

Friis-Skotte: Det glæder mig, at den højtærede Minister nu har modereret sin Udtalelse om Underskolen i København som et organisk Led i Skoleordningen til, at den dog kun er et i Øjeblikket nødvendigt og berettiget Led. Men heller ikke dette kan jeg indrømme den højtærede Minister. Københavns Kommune overtog samtlige de Underskoler, der hørte til de Skoler, Kommunen fik med at gøre, og jeg er aldeles sikker paa, at den er villig til at overtage den øvrige Del af de Underskoler, der findes herinde ved Statsskolerne, som jo er de fleste. Jeg skal henstille til den højtærede Minister, om han ikke vilde betrygge denne Undervisning langt bedre paa den Maade end ved den her foreslaaede Ordning. Jeg henstiller til Ministeren at tage sit Ændringsforslag tilbage og indlede Underhandlinger med Københavns Kommune om en saadan Overtagelse. Jeg tror, jeg kan love den højtærede Minister en meget velvillig Modtagelse fra Københavns Kommunes Side.

Jacob Christensen: Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han mente, at naar det foreslaaede Beløb blev ydet, havde Radiumfonden de Midler, som var nødvendige i Øjeblikket; men her regnes jo med den Forudsætning, at den private Indsamling, som man har iværksat, giver et meget betydeligt Beløb, og det, jeg ved min Forespørgsel til Ministeren ønskede at faa skaffet Sikkerhed for, var netop, at der, uafhængigt af Udfaldet af den private Indsamling, blev gjort, hvad der kunde gøres i Øjeblikket for at fremskaffe det nødvendige Radium. Jeg er for øvrigt ogsaa en bestemt Modstander af den Maade, hvorpaa man søger at tilvejebringe disse Midler. Man kan ikke paa et saa vigtigt Omraade, hvor det drejer sig om mange Menneskers Liv og Velfærd, som det hedder i den Skrivelse, Ministeren selv har afsendt, være afhængig af, om der er tilstrækkeligt med Velgøren-

hedskoncerter, og om den Indsamling, der er iværksat mellem Landets Kommuner bliver modtaget med tilstrækkelig Velvillie. Det forekommer mig, at man med Hensyn til andre Poster paa dette Finanslovsforslag ikke her i Tinget har vist den samme Økonomi med Midlerne som i dette Tilfælde, hvor det dog er et saa vigtigt Spørgsmaal, der skal løses. Derfor vilde jeg gerne ønske, at den højtærede Minister kunde komme med en bestemt Udtalelse om, at de Penge, der er nødvendige til at skaffe det Radium, der i Øjeblikket kan fremskaffes, vil blive stillet til Raadighed, eller rettere, at Ministeren hos Regeringsmyndighederne til enhver Tid vil kræve de nødvendige Pengemidler til at skaffe det Radium til Veje, der kan skaffes til Veje.

Rode: Jeg vil gerne betone, at den højtærede Undervisningsminister maa have overhørt, at jeg i min første Udtalelse har gjort Rede for, at det er en Fejltagelse, at jeg staar som en af dem, der har tiltraadt hans Forslag vedrørende Efterskolerne. Det er en Fejltagelse, som jeg har søgt berigtiget ved det Ændringsforslag, som er stillet i Dag, og som er nævnt i Udvalget paa et tidligere Tidspunkt. Jeg maa stadig beklage, at den højtærede Minister ikke har villet modtage dette Ændringsforslag; thi det Hensyn, som særlig blev fremhævet i Udvalget, Hensynet til Sønderjyderne, imødekommes fuldt ud ved den af mig foreslaaede Affattelse. Den højtærede Minister har ganske rigtigt i Udvalget ogsaa antydnet, at han har andre Formaal, og disse er traadt stærkt frem her i Dag; men disse andre Formaal betegner et Indbrud i den Ordning, hvorom der hidtil har været Enighed, og dette beklager jeg meget. Jeg beklager meget, at denne i Danmark tilvejebragte Ordning nu skal brydes i Stykker ved Hjælp af en Henviisning til Sønderjyderne; det kan hverken vi eller Sønderjyderne være tjent med. Derfor synes jeg, at den højtærede Undervisningsminister i Aar kunde have nøjedes med at modtage det Ændringsforslag, som havde givet ham og Sønderjyderne alt, hvad de ønsker, og ladet os andre beholde den Ordning, der hidtil har været Enighed om; saa kunde der have været Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal paa en ganske anden Maade, end det nu kan ske under Finanslovsforslagets tredie Behandling. Men jeg kan desværre ikke gøre mig Haab om at omstemme den højtærede Minister, han har sin Tanke med den Stilling, han indtager, og har benyttet det Mid-